

Naša nova povest.

Z današnjo številko smo začeli objavljati kot podlistek povest »Mož v sivi suknji«. Roman je iz Napoleonove dobe, je izredno zanimive ter napete vsebine. Povest je izpod peresa evropsko priznane pisateljice B. Orczy. Svojčas je objavila »Straža« od Orczy veleznimivo povest »Dušica« v treh delih. Za ta roman, ki je izšel v ponatisu v Ciri-
lovi knjižnici, so se prijatelji dobre in zanimive knjige kar spipali. Družinski list »Mladika« je tudi objavil roman »Za Cezarja«, katerega je napisala ravno ista pisateljica. Naše cenjene naročnike, čitatelje in prijatelje prosimo, da naj agitirajo za razširitev »Slovenskega Gospodarja« s posebnim povdankom na našo novo povest, ki bo zadovoljila in navdušila vse.

SAMOMOR.

»Slovenski Gospodar« je poročal o groznem samomoru dveh mladih ljudi v nekem mariborskem hotelu dne 5. januarja t. l. Takoj za tem je v isti številki poročal še o dveh drugih samomorih.

Samomor je po krščanskih pojmih nekaj strašnega. Dolžnost krščanskega tiska je, da ohrani v nas to grozo pred samomorom. To je tem bolj potrebno danes, ko samomor prihaja skoro v navado. Ko so mnogi, kakor se zdi, izgubili grozo pred samomorom.

Samomor je velika strahopetnost. — Koliko ljudi je na svetu, ki morajo nositi prav težke križe. Ljudi slepih, gluhih, nemih, hromih, pohabljenih, neozdravno bolnih. Mogoče ležijo že cela leta na bolniški postelji, mogoče nimajo nobene nade, da bi bili še katerikrat zdravi. In vendar pogumno nosijo svoj križ. Samomorilec pa, mogoče zaradi mnogo manjšega križa, vrže puško v koruzo, strahopetno zbeži pred križem, sam si vzame življenje. Strahopetnik!

Samomor je blaznost. Samomor je — smrtni greh. A Bog kaznuje smrtni greh s peklom. Samomorilec uide malemu križu in se strmoglavi v večno trpljenje. V večno noč. »Nimajo pokoja noč in dan.« — »Trpeli bodo celo večnost.« — V večnem ognju. Črv hude vesti ne umrje in ogenj ne ugasne. To niso prazne bajke, niso prazni strahovi, to je gola realnost, čista resnica. Če bi tudi samomorilec prej ne imel nobenih velikih grehov, samomor sam pri polni zavesti je smrtni greh. V enem oziru najstrašnejši greh, če samomorilec nam reč takoj izgubi zavest in nima več posebne milosti od Boga, da bi obžaloval svoj greh. Predrzo bi bilo upati na tako milost.

»Smrt grešnikov je strašno huda« — pravi sv. pismo. In zopet: »Strašno je pasti v roke živega Boga.« Če bi bili samomorilci to prej pomislili, pač bi jih bilo groza pred strašnim poseganjem v

pravice božje in bi si ne bili sami vzeli življenja!

OGROMEN IN NEVAREN POŽAR V DRAVOGRADU.

V ponedeljek, dne 21. januarja, ob treh popoldne, je izbruhnil v rafineriji mineralnega olja v Dravogradu požar. — Podjetje je last gospoda Golla in leži v trikotu med koroško-labudsko železniško progo ter postajo. Celi Dravograd in okolica sta bila pri pogledu na izbruh požara v nepopisnem strahu. — Vsakdo je znal, da so shranjene v tovarniških skladiščih nevarne snovi kot mast, olje in bencin. Tovarna je poklicala takoj na pomoč gasilce iz Mute, Guštajna, Slovenjgradca in Maribora. Posebno dobrodošlo je bilo mariborsko gasilno društvo z dvema turbinskima brizgalnoma. Ogenj se je razširil v prav kratkem času tako, da je bilo videti goreči plamen in črne oblake dima po celi Dravski dolini.

Po dolgotrajnem, požrtvovalnem in napornem delovanju gasilcev se je posrečilo, požar omejiti v toliko, da se ni razširil v prostore, kjer so bile nagromadene velike množine olja ter bencina. Ako bi se ne bila posrečila omejitev, bi bila nastala po sosednjih skladiščih grozna eksplozija z nepreglednimi — strašnimi posledicami.

Rafinerija je postala žrtev plamenov. Požar je izbruhnil na ta način, da je počila oljevodna cev v rafineriji.

Posrečilo se je oteti še žago in stanovanjske hiše. Ogenj je divjal v ponedeljek popoldne, celo noč in še v torek do čez poldan.

Škoda je pri tako opasnem in razsežnem požaru nepregledno velika ter za posestnika podjetja občutna.

Vsem, ki se hočete udeležiti binkoštnega romanja na Trsat! Kakor otroci taljine hrepene nazaj k materi, tako prihajajo tudi številnim romarjem večkrat misli na tiste ure in dneve, polne sreče in veselja, ki so jih preživeli na trsatskem griču, v trsatskem svetišču lansko leto! S solzami v očeh so se mnogi poslavljali, a v srcu gojili tiho nado, da se zopet kedaj povrnejo! Mnogi so nas prosili, naj tudi letos priredimo romanje na Trsat, da morejo pohiteti tja tudi tisti, ki so lansko leto iz kateregakoli vzroka ostali doma in le z mislimi sledili srečnim romarjem! Vsem, prav vsem, ki hočete letos na Trsat, se lahko ta želja izpolni! O binkošti, torej v dneh od 18. do 20. maja t. l. (na binkoštno soboto se odpeljemo, na binkoštni ponedeljek pa vrnemo!) se vrši romanje, katerega se lahko udeleži vsakdo. S pripravami smo pričeli že pred meseci; zdaj so vse splošne priprave že dovršene. Vozila bosta dva posebna vlaka: eden bode vozil iz Ljubljane, drugi pa iz Maribora. Naš mariborski posebni vlak bo vozil preko Zidanega mosta, Zagreba in Karlovca, ker je ta pot za nas krajša kakor preko Ljubljane. Podrobna pojasnila so se doposlala vsem preč. gospodom duhovnikom in se pošljejo brezplačno vsakomur, ki javi z dopisnico svoj naslov: Sv. vojski v Ljubljani, Poljanski nasip 10.

Vzgleđ ljudskega vzgojitelja. 80letnico je obhajal v Mozirju tamošnji vpokojeni gospod nadučitelj Franc Praprotnik. Rojen je bil dne 28. januarja 1849 pri Sv. Andražu v Savinjski dolini. Po končani gimnaziji se je posvetil vzgoji mladine. Leta 1874 je nastopil službo podučitelja v Limbušu pri Mariboru. L. 1881 je prišel za učitelja k Devici Mariji v Puščavo. Od leta 1889 je deloval do upokojitve leta 1915 kot vodja šole v Mozirju. Povsod, kjerkoli je služboval, je gojil sadjarstvo. Za svojega plodonosnega službovanja je poklical v življenje 11 drevesnic, v katerih je vzgojil 50.000 drevesc. Bil je tudi delaven kot sotrudnik priprostega in znanstv. časopisja. V znak priznanja in hvalečnosti za svoje delo je dobil več odlikovanj in diplom raznih gospodarskih ustanov. Pet občin ga je imenovalo za častnega občana. Tekom službovanja so mu šolske oblasti priznale delo z 28 priznalnimi dekreti. Pred par leti ga je odlikoval tudi N. Veličanstvo kralj Aleksander za zasluge na šolsko-gospodarskem polju z zlato kolajno. Častitljivemu jubilaru kličemo: Še na mnoga leta!

Duhovniške izpremembe v lavantinski škofiji. Za kaplana v Murski Soboti je postavljen Ivan Jerič. Alojzij Zdošek, dosedaj kaplan v Selnici ob Dravi, pride k Sv. Juriju pod Taborom. Ivan Mak pa iz Sv. Jurija pod Taborom v Selnico ob Dravi.

Smrtna kosa. V Sovnjaku, župnija Št. Jurij ob Ščavnici, je dne 19. januarja t. l. umrla Marija Kolbl, rojena Hanzelj, v 61. letu svoje starosti. Poročena je bila 46 let ter vzgojila devet otrok, izmed katerih je ena šolska sestra Virginija, tačas prednica v Škofjiloki, eden sin je med vojno pogrešan, katerega ni mogla pozabiti. Štiri otroci so že poročeni, trije pa pomagajo doma očetu. Bolehala je dolgo časa, pa mirno prenašala bolezen, bila večkrat previdena, in tudi zadnji dan pred smrtjo prejela sv. potnico. Bog ji daj plačilo za trud in žrtve, ostalim pa sožalje!

Dijak smrtno ponesrečil. Petnajstletni Slavko Berglez, dijak III. celjske realne gimnazije, je drsal na drsalkah po ledu v parku v Celju. Omenjeni je bil znan kot izboren drsalec, a nesreča nič ne izbira. Nenadoma se je preveč sklonil naprej, zgubil ravnotežje, padel z vso silo po ledu. Sodrslci so mu priiskočili na pomoč, ga skušali dvigniti in zapazili, da leži dečko brez zavesti in bled kot mrlič. Ponesrečenega so prepeljali na dom in mu nudili vso mogočo pomoč. Fant je kljub vsestranskemu prizadevanju, ohraniti ga pri življenju, umrl radi notranjega krvavljenja.

Nesreča pri sankanju. V sredo, dne 23. januarja, se je zgodila pri sankanju na pobočju hriba sv. Jožefa pri Celju nesreča. Med ostalimi mladostnimi sankarji se je sankal tudi osemletni trgovčev sinček Franc König. Deček ni obvladal sank, je zavil na stran in se preuknil. Padec s sank je bil tako nesrečen, da si je dečko zlomil levo nogo in moral iskati pomoči v celjski bolnici.

Koliko invalidov je v naši državi? — Nova vlada dela na spremembi invalidnega zakona in so pri tej priliki ugotovili, da je v naši državi 80.340 invalidov.